

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 23. maja 1900.

Treść: *M* 86. Obwieszczenie o ustanowieniu Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych.

86.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 13. maja 1900,

o ustanowieniu Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych.

Jego c. i k. Apostolska Mość Najwyższem postanowieniem z dnia 6. stycznia 1899 raczył najmilościwiej pozwolić na ustanowienie w Ministerstwie handlu Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych i zatwierdzić jej statut poniżej zamieszczony.

Statut

Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych.

§. 1.

Komisya zaradcza do przygód nieszczęsnych jest doradczym i orzekającym organem technicznym Rządu we wszystkich sprawach, dotyczących się ochrony życia i zdrowia robotników w przedsiębiorstwach przemysłowych i wszystkich innych, które stosownie do ustaw o ubezpieczeniu robotników na wypadek przygody podlegają obowiązkowi ubezpieczenia robotników i urzędników ruchu także zatrudnionych.

W szczególności do zakresu działania Komisji zaradczej należy wypowiedanie opinii w celu wydania przepisów bądź powszechnych bądź szczególnych dla niektórych kategorii przedsiębiorstw a dotyczących się środków i urzędzeń zaprowadzić i zachowywać się mających w zakładach przemysło-

wych, przy przyrządach do pracy, machinach i przyborach przemysłu.

§. 2.

Komisya zaradcza do przygód nieszczęsnych składa się z naczelnego inspektora przemysłu i najmniej z 16 a najwięcej 20 członków zwyczajnych. Tych ostatnich mianuje się na okres trzechletni, mają zaś oni reprezentować następujące koła:

- a) technikę przemysłu,
- b) higienę,
- c) zakłady ubezpieczenia robotników na wypadek przygody,
- d) przedsiębiorców przemysłowych tudzież ubezpieczonych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych i wszelkich innych podlegających obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek przygody.

§. 3.

Komisya zaradcza do przygód nieszczęsnych podlega Ministrowi handlu. On mianuje członków zwyczajnych a mianowicie oznaczonych pod a), o ile idzie o osoby stanu nauczycielskiego, w porozumieniu z Ministrem wyznań i oświaty, wszystkie zaś inne do a) należące, tudzież pod b), c) i d) oznaczone, w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych; gdy zaś idzie o reprezentanta kolei żelaznych, w porozumieniu z Ministrem kolei żelaznych a względnie, gdy idzie o reprezentanta przedsiębiorstw rolniczych i leśniczych, w porozumieniu z Ministrem rolnictwa.

Członkowie zwyczajni mogą być po upływie okresu urzędowania ponownie mianowani.

§. 4.

Do zastępowania członków zwyczajnych nie mogących z powodu przeszkody zasiadać na posiedzeniach Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych mianuje Minister handlu, z zastosowaniem się do postanowień §. 3 pod względem mianowania członków zwyczajnych, 10 zastępców na okres trzech-letni.

Zastępcy powinni mieć stałą siedzibę w Wiedniu.

§. 5.

Gdy członek zwyczajny wystąpi przed upływem okresu urzędowania, jakoteż w tym razie, gdy choroba lub jakakolwiek inna przeszkoda osobista nie pozwala lub znacznie utrudnia członkowi zwyczajnemu dalsze wykonywanie urzędowania, Ministrowi handlu zastrzeżone jest albo powołanie zastępcy na jego miejsce, albo mianowanie nowego członka z zachowaniem postanowień §. 3.

Nadto zastrzeżone jest Ministrowi handlu uwalnianie od urzędowania z odpowiednim zastosowaniem postanowień §§. 3 i 4 tych członków zwyczajnych lub zastępców, którzy bez uzasadnionego usprawiedliwienia się nie przybędą na kilka kolejnych posiedzeń komisji zaradczej lub jednego z jej komitetów zawodowych.

§. 6.

Komisja zaradcza do przygód nieszczęsnych wybiera z grona swoich członków zwyczajnych przewodniczącego i jego zastępcę na okres urzędowania.

Przewodniczący i jego zastępcą powinni mieć w Wiedniu stałą siedzibę.

§. 7.

Komisja zaradcza do przygód nieszczęsnych zbiera się gdy to jest potrzebne, na zaproszenie Ministra handlu.

Komisja zaradcza jest w ogóle obowiązana wydawać opinię zawodową co do pytań przez Ministra handlu położonych a do zakresu jej działalności (§. 1) należących.

Komisji zaradczej służy prawo czynienia wniosków z własnej inicjatywy w sprawach należących do jej zakresu działania.

§. 8.

Komisja zaradcza do przygód nieszczęsnych ma prawo tworzenia komitetów zawodowych do narad przygotowawczych nad przedmiotami rozpraw.

Ministrowi handlu zastrzeżone jest wzywianie w każdym z osobna przypadku, na wniosek Komisji zaradczej, tak na posiedzenia komitetów, jak i na posiedzenia Komisji, specjalistów jako biegłych z głosem doradczym.

§. 9.

Rozprawy Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych i jej komitetów szczególnych toczą się na posiedzeniach niejawnych, według regulaminu, który Komisja uchwali zgodnie z zasadami w statucie niniejszym zawartymi a który podlega zatwierdzeniu przez Ministra handlu.

§. 10.

Komisja zaradcza do przygód nieszczęsnych ma moc uchwalania, jeżeli z wliczeniem przewodniczącego lub jego zastępcy jest obecnych najmniej dwunastu członków zwyczajnych lub ich zastępców.

Komisja wydaje uchwały prostą większością głosów członków na posiedzeniu obecnych, do głosowania uprawnionych. Do nich należy oprócz obecnych członków zwyczajnych i zaproszonych zastępców także naczelny inspektor przemysłu.

Przewodniczący ma w każdym razie głosować a w razie równości głosów jego głos rozstrzyga.

§. 11.

Ministerstwu handlu, Ministerstwu spraw wewnętrznych, Ministerstwu wyznań i oświaty, Ministerstwu skarbu, Ministerstwu kolei żelaznych i Ministerstwu rolnictwa zastrzeżone jest przysyłanie reprezentantów z głosem doradczym na każde posiedzenie Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych lub jednego z jej komitetów szczególnych, o tych więc posiedzeniach uwiadamiać należy rzeczono Ministerstwa z podaniem porządku dziennego.

§. 12.

Czynności biurowe Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych załatwia Naczelny inspektorat przemysłu, do którego też należy przysyłanie protokolisty na posiedzenia Komisji i komitetów szczególnych.

§. 13.

Protokoły Komisji zaradczej do przygód nieszczęsnych i jej komitetów szczególnych, które podpisywać ma przewodniczący i protokolista, idą przez Naczelny inspektorat przemysłu do Ministerstwa handlu.

§. 14.

Członkowie zwyczajni (§. 2) w ciągu okresu swego urzędowania mają prawo używania tytułu „Członek Komisji zaradczej c. k. Ministerstwa handlu do przygód nieszczęsnych“.

§. 15

Czynności członków zwyczajnych (§. 2) i ich zastępców (§. 4) są urzędem honorowym, do którego nie jest przywiązane żadne wynagrodzenie. Specyjalistom jednak powołanym jako biegłym, mogą być w każdym z osobna przypadku wyznaczane remuneracye za większe prace zawodowe. Członkom zwyczajnym Komisji należy się zwrot wydatków w gotówce łączących się z wykonaniem prac szczególnych.

Członkowie zwyczajni i biegli nie mieszkający w Wiedniu, mają prawo do dyet po 16 K dziennie i do wynagrodzenia rzeczywistych kosztów podróży. Jeżeli ci członkowie i biegli są urzędnikami rządowymi lub należą do wojska, marynarki wojennej lub obrony krajowej, prawo ich do dyet i wynagrodzenia kosztów podróży ocenia się według istniejących przepisów o należnościach.

Nadto członkowie zwyczajni, zastępcy i biegli zamieszkali w Wiedniu, należący do stanu robotników, mają prawo do wynagrodzenia ubytku w zarobku w kwocie 10 K dziennie.

Call r. w.

